

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

5. De Innocentio ex aduocato suis, aliorumq[ue] precibus apud Carthaginem miraculosè curato.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

vtique obscura, factum tam ingens miracu-
lum sic latere, hinc eam & admonendam &
penè obiurgandam putauit. Quæ cum mihi
respondisset, non se inde tacuisse, quæsiui ab
eis, quas fortè tunc matronas amicissimas se-
cum habebat, vtrum hoc antea scissent. Re-
sponderunt se omninò nescisse. Ecce, inquã,
quomodo non taces, vt nec istæ audiant, quæ
tibi tanta familiaritate iunguntur? Et quia bre-
uiter ab ea quæsiueram, feci vt illis audienti-
bus multumq; mirantibus & glorificantibus
Deum, totum ex ordine quemadmodum ge-
stum fuerit, indicaret.

*Idem Augustinus de cæco ad corpora sanctorum mar-
tyrum Prothasij & Geruasij illuminato.*

CAP. IIIII.

Miraculum, quod Mediolani factum est
cum illic effemus, quando illumina-
tus est cæcus, ad multorum notitiam pe-
tuit peruenire, quia & grandis est ciuitas,
& ibi erat tunc Imperator, & immenso popu-
lo teste res gesta est, concurrente ad corpora
martyrum Prothasij & Geruasij. Quæ cum late-
rent, & penitus nescirentur, Episc. Ambrosio
per somnium reuelata reperta sunt, vbi cæcus
ille depullis veteribus tenebris diem vidit.

*August. Ibidem de Innocentio ex aduocato, suis aliorumq;
precibus apud Carthaginem miraculosè curato.*

CAP. V.

APVD Carthaginem quis nouit, præter
R 5 ad

admodum paucissimos salutem, quæ facta est
 Innocentio exaduotato vicaria prefectura,
 vbi nos interfuimus, & oculis adspeximus
 nostris? Venientes enim de transmarinis, nisi
 & fratrem meum Alipium, nondum quidem
 clericos, sed iam Deo seruientes, vt erat cum
 tota domo sua religiosissimus, ipse suscep-
 rat, & apud eum tunc habitabamus. Curaba-
 tur à meditis propter fistulas, quas numero-
 sas atque perplexas habuit in posteriore atque
 ima corporis parte. Iam secuerant eum, & ar-
 tis suæ cætera medicamentis agebant. Passus
 autem fuerat in sectione illa & diuturnos, &
 acerbos dolores. Sed vnus inter multos sinus
 sefellerat medicos, atque ita latuerat, vt eum
 non tangerent, quem ferro aperire debuerant.
 Denique sanatis omnibus quæ aperta cura-
 debatur labor. Quas moras ille suspectas ha-
 bens, multumque formidans, ne iterum sece-
 reretur, quod ei prædixerat alius medicus do-
 mesticus eius, quem non admiserant illi vt
 saltem videret, cum primum secessisset, quæ
 modo id faceret, iratusque illum domo abie-
 cerat, vixque receperat, erupit, atque ait: Iterum
 me secturi estis? Ad illius, quem noluit esse
 presentem verba venturus sum? Irridete illi
 medicum imperitum, merumque hominis bo-
 nis verbis promissionibusque lenire. Prætere-
 runt & alij dies plurimi, nihilque proficiebat

omne

omne quod fiebat. Medici tamen in sua pol-
licitatione persisterant, non se illum sinu ferro,
sed medicamentis esse clausuros. Adhibu-
erunt & alium grandævum iam medicum, sa-
tisque in ea arte laudatum, adhuc enim viue-
bat Ammonius, qui loco inspecto, idem quod
illi eorum diligentia peritiamq; promisit. Cu-
ius ille factus autoritate securus, domestico
suo medico, qui futuram prædixerat aliam se-
ctionem faceta hilaritate, velut iam saluus e-
lulsi. Quid plura? Postea tot dies inaniter con-
sumpti transierunt, ut fessi atque confusi fate-
rentur, cum nisi ferro nullo modo posse sana-
ri: Expavit, expulvit nimio timore turbatus,
atque ubi se collegit, fatique potuit, abire il-
los iussit, & ad se amplius non accedere, nec al-
liud occurrit fatigato. lachrymis & illa iam
necessitate confucto, nisi ut adhiberet Ael-
xandrinum quendam, qui tunc chirurgus mi-
rabili habebatur, ut ipse faceret, quod ab il-
lis fieri volebat iratus. Sed posteaquam venit
ille, laboremque illorum in cicatricibus sicut
artifex vidit, boni viri sanctus officio, persua-
sit homini, ut illis potius, qui in eo tantum la-
borauerant, quantum ipse inspiciens miraba-
tur, curationis suæ sine fruerentur adijciens,
quod te vera nisi lectus esset, saluus esse non
posset valde abhorrere à suis moribus, ut ho-
minibus, quorum artificiosissimam operam,
industriam, diligentiam admirans in cicatri-
cibus

cibus eius videret, propter exiguum quod remansit, palmam tanti laboris auferret. Redditi sunt animo eius, & placuit vt eodem Alexandrino assistente ipsum sinum illum ferro, qui eam consensu omnium aliter insanabilis putabatur, aperirent. Quæ res dilata est in consequentem diem. Sed cum abiissent illi, ex more nimio domini tantus est in domo illa exortus dolor, vt tanquam funeris planctus vt comprimeretur à nobis. Visitabant eum quotidie sancti viri, Episcopus tunc Valensis, beatorum memoria Saturninus, & presbyter Gelasius, ac diaconi Carthaginensis Ecclesie. In quibus erat, & ex quibus solus est nunc in rebus humanis iam Episcopus, cum honore à nobis debito nominandus, Aurelius, cum quo recordantes mirabilia opera Dei de hac re sepe collocuti sumus, eumque valde meminisse, quod commemorauimus, inuenimus. Qui cum eum sicut solebant vesperè visitarent, rogauit eum mirabilibus lachrymis, vt manè dignarentur esse presentes suo funeri potius quam dolori. Tantus enim cum metus ex prioribus inuaserat pœnis, vt se inter medicorum manus non dubitaret esse moriturum. Cōsolati sunt eum illi, vt in Deo fideret, eiusdem voluntatem auxiliiter ferret. Inde ad orationem ingressi sumus. Vbi nobis ex more genua figentibus atque incumbentibus terræ, ille se ita proiecit tanquam fuisset aliquo impellente grauitè prostra-

prostratus, & cœpit orare. Quibus modis, quo affectu, quo motu animi, quo fluuio lachrymarum, quibus gemitibus atque singultibus succutientibus omnia membra eius, & perè intercludentibus spiritum, quis vllis explicet verbis? Vtrum orarent alij, nec in hæc eorum inuenteretur intentio, nesciebam. Ego tamen profus orare nil poteram, hoc tantummodo breuiter in corde meo dixi: Domine quas tuorum preces exaudis, si has non exaudis? Nihil enim mihi videbatur addi iam posse, nisi vt expiraret orando. Surreximus, & accepta ab Episcopo benedictione discessimus, rogante illo vt manè adessent, illisque vt æquo animo esset hortâibus. Illuxit dies, qui meruebatur, aderant serui Dei, sicut se affuturos esse promiserant. Ingressi sunt medici, parantur omnia, quæ hora illa poscebat, tremenda ferramenta proferuntur attonitis suspensisque omnibus. Eis autem, quorum erat maior auctoritas, defectum animi eius consolando erigentibus ad manus secturi membra in lectulo componunt, soluuntur nodi ligamentorum, nudatur locus, inspicit medicus, & secundum illum sinum armatus atque intentus inquirit. Scrutatur oculis, digitisque contrectat. Tentat denique modis omnibus, inuenit firmissimam cicatricem. Iam illa latitia & laus & gratiarum actio misericordie & omnipotenti Deo, quæ fusa est ore omnium lachrymâibus gaudijs,

dijs, non est committenda meis verbis: cogi-
tetur potius quam dicatur.

*August. ibidem de adolescente demoniaco ad memo-
riam SS. martyrum Geruasij & Prothasij portatus
& ibidem cum multis alijs sanato.*

CAP. VI.

Victoriana villa dicitur, quæ ab Hippone
regio minus triginta millibus abest.
Memoria martyrum ibi est Mediolanensium
Geruasij & Prothasij: portatus est die eo ado-
lescens, qui cum de medio tempore ætatis e-
quum ablueret in flumine gurgite, dæmo-
nem incurrit. Ibi cum iaceret vel morti proxi-
mus, vel simillimus mortuo, ad vesperinos
illuc hymnos & orationes cum ancillis suis,
& quibusdam sanctimonialibus ex more do-
mina possessionis intrauit: atque hymnos can-
tare cœperunt: Qua voce ille quasi percussus
excussus est: & cum terribili fremitu altare
apprehensum mouere non audens, siue nõ va-
dens, tanquam eo fuerit alligatus, aut fixus re-
nebar: & cum grandi ciularu parci sibi rogã,
confitebatur, ubi adolescentem, & quando, &
quomodo inuaserit. Postremò se exiturum
esse denunciãns, membra eius singula nomi-
nabat, quæ se amputaturum exiens minaba-
tur: atque inter hæc verba discessit ab homi-
ne. Sed oculus eius in maxillam fusus tenui
ventula ab interiore quasi radice pendebat, ro-
rumque eius medium quod in nigellum fue-
rat.